

Monschau aan de Rur.

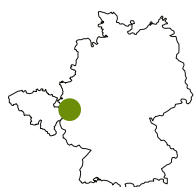

Diezelfde Rur in de Hoge Venen.

Twée dagen langs Rur en Vennbahn

Langs de grenzen van de Oostkantons DEEL 3

Na zijn rondrit langs de grenzen van het Groothertogdom, ging onze redacteur op zijn 'grens'elan verder en begon in 2021 aan de verkenning van de vierde regio van ons land. De Oostkantons grenzen aan het Groothertogdom, Wallonië en Duitsland en dat levert een fietslus op van zowat 350 km. Tijdens deze tweedaagse fietstocht is de Rur twee dagen lang de rode draad en speelt ook de Vennbahn een verkeersvrije hoofdrol.

→ Tekst en foto's Ward Van Look

Vogelperspectieven

Monschau aan de Rur is onze uitvalsbasis voor twee dagtochten. De rivier maakt dé charme uit van dit Eifelstadje net over de Duitse grens dat zich al eeuwen genesteld heeft op beide oevers. Het vroegere Montjoie ligt diep weggeborgen aan twee cirkelbochten van de rivier. Zijn authentiek middeleeuws uitzicht met scheefgetrokken vakwerkhuizen, kronkelstraatjes en steile steegjes trekt dagelijks duizenden toeris-

ten aan. Vooral de aanwezigheid van de Rur is een troefkaart die fotogenieke uitzichten oplevert. Een wandeling hoog boven de rivier levert onverwachte vogelperspectieven op over de samengedrongen huizenbouw rond het water. Pronkstuk in het centrum is *Das Rotes Haus*, ooit de residentie van een rijke lakenhandelaar. De Rur stroomopwaarts volgen heeft in elk geval het voordeel dat we niet uit de stad moet klimmen. We volgen de eerste dag immers getrouw zijn oever tot de grens, daarna kunnen we vanaf de Vennbahn zien hoe de rivier stilaan krimpt tot een beek die vorm krijgt in de Hoge Venen.

Exclave Ruitzhof

Op de terugweg fietsen we dwars door de Duitse exclave *Ruitzhof*. Dit stukje Duitsland in België is 1 km² groot en telt 75 inwoners. Het is in het oosten van de Duitse Eifel afgesloten door de 10 m smalle Belgische Vennbahnstrook. Waarom? Na WO I moest Duitsland hun 'Ostkantone' afstaan aan België. Daardoor kwam het grillige tracé van de Vennbahn deels in België te liggen. Strikt genomen moesten

bij elke grensovergang vrachtpapieren en treinreizigers gecontroleerd worden. In die tijd werd er duchtig gesmokkeld, een tijdrovende bezigheid voor de douaniers. Daarom werd beslist dat niet alleen de sporen Belgisch werden maar dat ook de aanliggende strook grond van zo'n 10 m breed aan België toekwam. En dat is nu nog te merken aan de vele lage grensstenen aan weerskanten.

Stroomafwaarts

Ook de volgende dag blijft de Rur onze metgezel. Bijna 18 km lang wringt de rivier zich in de meest grillige bochten tussen de bosrijke heuvels van de Rureifel. Het is landschappelijk een boeiend traject want vochtige weilanden wisselen af met dichtbegroeide oevers. En aan bruggen ook geen gebrek want we steken zes keer de rivier over. Later neemt de rivier wat afstand en klimmen we naar enkele pittoreske dorpjes waar we plots autoverkeer naast ons moeten dulden. De bewoning neemt hand over hand toe, een teken dat we het toeristisch gebied rond de Rursee naderen. In *Einruhr* mondt de Rur uit in haar eigen stuwmeer. Ondertussen heeft ze vanaf haar brongebied nabij *Bostrange*

De Rursee op de achtergrond.

Het gezellige Woffelsbach op de oever.

al 40 km afgelegd, 380 hoogtemeters in dalende lijn. Na 165 km en 643m lager dan haar bron mondt ze als Roer uit in de Maas bij Roermond.

Stuwdammen

Rursee is de verzamelnaam voor drie aaneensluitende stuwmuren die in de eerste helft van vorige eeuw ontstonden door afdamming van de Urft en de Rur. De meren vertonen een grillig patroon van inhammen en schiereilanden en dat maakt ze toeristisch zo aantrekkelijk. We maken eerst kennis met de Obersee in Einruhr, daarna met de Rurstaalsee in Rurberg en Woffelsbach. Oorspronkelijk werd de vallei van de Urft in 1905 afgedamd om overstromingen in de lagergelegene gebieden rond Aken tegen te gaan. Maar snel kwam het besef dat men door de bouw van bijkomende stuwdammen drie voordelen in één klap kon slaan. Het kon zorgen voor het nodige drinkwater voor Aken, vervolgens kon, dank zij de uitvinding van de Francisturbine, elektriciteit

opgewekt worden. Tenslotte was de papierindustrie van Düren het ganse jaar door verzekerd van zuiver en kalkarm water.

Woffelsbach

Rurberg is de grootste plaats aan de Rursee maar het dorpscentrum zelf krijgen we niet te zien want de route volgt de oever van de Rurstaalsee. Daar is de Rursee op z'n smalst en kunnen we via de stuwdam naar de overkant. Aan het uiteinde van de dam staat een belangrijk toeristisch infokantoor, tevens een van de vijf officiële toegangspoorten van het National Eifelpark. Dat strekt zich grotendeels uit ten oosten van het stuwmurencomplex. Een permanente tentoonstelling geeft een goed overzicht van de regio.

Maar de meest pittoreske plek is Woffelsbach. In dit rustig dorpje aan de Rurstaalsee draait het toerisme op een laag toerental. Je kan er zeker terecht voor een hapje en een tapje maar het

liefs uitzicht op de omringende heuvels met zijn witte vakantiehuizen is indrukwekkend. In het centrum staan nog enkele vakwerkhuisen en vanaf een rustbank op de oever kan je de zeilbootjes gadeslaan. Of je kan inschepen op de rondvaartboot die je in 30 minuten tot Schwammenauel brengt waar de Rur in 1938 zijn grootste afdamming kreeg.

Blij weerzien

Het is stevig en lang klimmen om uit de laagte van de Rursee weg te komen. Op de laatste 6 km tot de Vennbahn is het niet zo aangenaam fietsen wegens irritant autoverkeer. In Lammersdorf vervoegen we de Vennbahn en keert gedurende 12 km de rust en de geborgenheid weer. Zonder dat we ons ervan bewust zijn, fietsen we nu eens op de echte landsgrens, dan weer op de Belgische corridor in Duits gebied. Het verschil is alleen te merken aan de grenstenen aan weerszijden van het fietspad.

PRAKTISCHE INFO

Beide dagtochten vertrekken vanuit Monschau-centrum en verlopen langs fietsknooppunten. Je fietst voor 75% over de Vennbahn en onverharde boswegen.

Route dag 1 (31 km): vertrek kn33 > 32 > 30 > 39 > 38 > 42 > 86 > 71 > 63 > 72 > 38 > 27 > 33

Route dag 2 (53 km): vertrek kn33 > Rur-Ufer- Radweg > 36 > 64 > 22 > 21 > 20 > 19 > 18 > 17 > 16 > 24 > 25 > 27 > 26 > 33

In zijn fietsgids *Langs de grenzen van de Oostkantons* beschrijft Ward een fietslus van 350 km. De route steekt 22 maal de grens over en passeert driemaal een drielandenpunt. De gids bevat duidelijke kaarten, downloadbare gpx-tracks en info over overnachtingsmogelijkheden en is te koop in onze webshop.

ONLINE

